

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024603 19 Кв 7
Бања Лука, 08.8.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњиченог Р.Г. и др. због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о приједлогу Републичког јавног тужилаштва Републике Српске - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука, за продужење притвора број Т12 1 КТ 0000963 19 од 02.8.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.8.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

На основу члана 200. став 3. у вези са чланом 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске, продужава се притвор против осумњиченог Р.Г. за још 3 (три) мјесеца, тако да притвор по овом рјешењу може трајати најдуже до 10.11.2019. године, до 15,15 часова.

О б р а з л о ж е њ е

Републичко јавно тужилаштво Републике Српске - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука (у даљем тексту: републички јавни тужилац), поднијело је овом суду приједлог, под бројем Т12 1 КТ 0000963 19 од 02.8.2019. године, за продужење притвора за још 3 (три) мјесеца, против осумњиченог Р.Г., против којег се код тог тужилаштва води истрага (заједно са осумњиченим Е.Б. и Б.Ђ.), због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС).

Продужење притвора је предложено из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

На рочишту за изјашњење поводом приједлога републичког јавног тужиоца за продужење притвора, одржаном дана 07.8.2019. године пред Окружним судом у Бањој Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, у смислу члана 200. став 5. ЗКП РС, републички јавни тужилац, Д.Г., у цијелости је остала код поднесеног приједлога. Бранилац осумњиченог, адвокат М.Б. из Б.Л., изјавио је противљење приједлогу за продужење притвора, оспоравајући основу сумњу да је осумњичени починио кривично дјело за које се истрага спроводи, као и постојање посебних притворских разлога из члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС. Предложио је да се одбије приједлог тужиоца за продужење притвора или да се умјесто притвора одреде мјере забране из члана 185. ЗКП РС.

Осумњичени се сагласио са излагањем свог браниоца.

Размотривши приједлог за продужење притвора, доказе и списе истражног предмета, на којима се приједлог заснива, као и изјашњење одбране поводом приједлога, овај суд је одлучио као у изреци рјешења, из следећих разлога:

Основана сумња да је осумњичени Р.Г. починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, утврђена је рјешењем судије за претходни поступак Посебног одјељења Округног суда у Бањалуци број 11 0 К 024603 19 Кпп 16-п од 13.5.2019. године о одређивању притвора, а потом рјешењем ванрасправног вијећа тог суда број 11 0 К 024603 19 Кв 3-п од 06.6.2019. године о продужењу притвора. такав степен сумње је утврђен на основу бројних материјалних доказа и исказа саслушаних свједока, који су прикупљени у дотадашњем току истраге и који су достављени суду уз приједлоге за одређивање и продужење притвора, на које се првостепени суд позвао у цитираним рјешењима, износећи њихов садржај у одлучним чињеницама.

Основана сумња да је осумњичени Р.Г., заједно са осумњиченим Е.Б. и Б.Ђ., као и сада покојним Ж.К., починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, на начин како је то описано у наредби за спровођење истраге од 24. 4.2019. године и наредби о проширењу истраге од 12.5.2019. године, по оцјени овог суда, у неизмијењеном облику и даље постоји у времену одлучивања о приједлогу тужиоца за продужење притвора од 02.8.2019. године, али је и додатно учвршћен новим доказима, који су прикупљени у међувремену, а који се образлажу у приједлогу.

При томе се, првенствено, има у виду исказ осумњиченог Р.Г. од 12.5.2019. године, у којем је детаљно изнио садржај у вези са његовим пословима обезбјеђења оштећеног С.К. и чланова његове породице, затим садржај контаката са Ж.К., који је учествовао у убиству оштећеног С.К. и Ж.П., те рањавању Г.И., ком приликом је и К. смртно страдао, а којем је давао тражене информације о кретању оштећеног К.1, броју пратилаца из његовог обезбјеђења, врсти наоружања које су носили и друге податке у вези са оштећеним. Наведени контакти између Ж.К. и осумњиченог Р.Г., са аспекта садржаја и специфичности информација о оштећеном С.К., у повезаности са бројним материјалним доказима, образложеним у приједлогу за продужење притвора, а посебно резултатима вјештачења на Билошком факултету Универзитета у Б. билошких трагова изузетих са ватреног оружја пронађеног у близини викенд куће оштећеног С.К., након извршења дјела, када се цијене у међусобној корелацији, дају поуздан основ за закључак о постојању основане сумње, као општег услова за одређивање и продужење притвора, да је осумњичени Р.Г. починио кривично дјело које му се ставља на терет и за које се спроводи истрага.

Супротне тврдње осумњиченог и његовог браниоца не могу се прихватити као основане.

Што се тиче посебних притворских разлога из члана 197. став 1. тачке б), и г) ЗКП РС, овај суд налази да ти разлози у непромијењеном облику и обиму у односу на ранија рјешења о одређивању и продужењу притвора и даље постоје.

У погледу посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, приједлог тужиоца се заснива на тврдњи о постојању колузионе опасности, као нарочитој околности која указује да ће осумњичени Р.Г., боравком на слободи, ометати

истрагу утицајем на свједоке које је потребно саслушати у наставку истраге и саучеснике у извршењу овог дјела. Тужилац се у приједлогу није одредио о идентитету свједока које је потребно саслушати у даљем току истраге, међутим, имајући у виду да је и сам циљ и задатак истраге у том правцу прикупљања доказа, а да осумњичени Р.Г., у свом исказу, негира познанство са осумњиченима Б. и Ђ., који се терте да су, као саученици, извршили предметно кривично дјело, онда се, по оцјени овог суда, показује неопходним и даље примјена мјере притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Околности које прате начин извршења дјела и посљедицу дјела, а које тужилац детаљно интерпретира у образложењу приједлога за продужење притвора, несумљиво представљају ванредне околности усљед којих би боравак осумњиченог на слободи представљао стварну пријетњу нарушавању јавног реда. Ту се, између осталог, имају у виду чињенице да је дјело извршено у насељеном мјесту, на јавном путу, гдје су извршиоци сачекали оштећене који су били у возилу и пуцали из аутоматског оружја, те лишили живота С.К. у близини његове викенд куће, ком приликом је убијен и члан његовог личног обезбјеђења, Ж.П., а возач Г.И., тешко рањен, док је Ж.К., као један од извршилаца дјела смртно страдао. Све у вези са извршењем овог дјела, које је посебно тешко обзиром на начин извршења и посљедицу је медијски праћено од стране свих медија, како писаних тако и електронских, па је тако о догађају обавијештена шира јавност, па цијенећи вријеме релеванто у односу на продужење притвора и протек времена од извршења дјела, по оцјени овог суда, показује се неопходним и даља примјена мјере притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Све наведене околности у вези са начином извршења дјела и тежином посљедице, указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршилаца и представљају ванредне околности, усљед којих би пуштање осумњиченог Р.Г. на слободу, у овој фази поступка, имале за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда.

Када се има у виду сложеност поступка истраге, посматрано с аспекта доказног материјала који је до сада прибављен и кога је нужно у даљем току истраге прибавити (додатно вјештачење биолошких трагова изузетих са аутоматског оружја у односу на осумњичене Г. и Б., вјештачење мобилних телефона одузети од осумњичених и преко 50 снимака видео надзора са различитих објеката), аргументи републичког јавног тужиоца, којима се поткрепљује приједлог за продужење притвора, те тежина кривичног дјела за које се истрага спроводи, овај суд налази да наведене околности представљају нарочито важне разлоге у смислу члана 200. став 3. ЗКП РС, уз постојање напријед утврђених посебних притворских разлога из одредби члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС.

Продужење притвора преко 3 (три) мјесеца у фази истраге, у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС, поред постојања неког од разлога за притвор, условљено је и тежином кривичног дјела за које се истрага спроводи, посматрано кроз запријећену казну (прецизирано на кривично дјело за које се може изрећи казна затвора 10 (десет) година или казна дуготрајног затвора) и постојањем нарочито важних разлога који оправдавају продужење притвора преко три мјесеца.

У конкретном случају, остварен је законски услов за продужење притвора, у смислу цитиране законске одредбе, који се огледа у тежини дјела, обзиром на запријећену казну за кривично дјело за које се води истрага, а нарочито важни разлози, као један од кумулативно прописаних услова за продужење притвора у фази истраге, се

манифестују у сложености поступка истраге, посматрано са аспекта доказног материјала који је нужно у даљем току истраге прибавити.

Имајући у виду одредбу члана 196. став 4. ЗКП РС, према којој трајање притвора мора бити сведено на најкраће нужно вријеме и да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку да поступају са посебном хитношћу, а цијенићи садржај приједлога тужиоца о бројности и карактеру доказа (првенствено вјештачења) које је неопходно провести у наставку истраге, овај суд сматра да је продужење притвора у трајању од 3 (три) мјесеца, неопходан и довољан период у коме ће се довршити истрага.

Из наведених разлога, неоснован је приједлог браниоца осумњиченог Р.Г., изнесен на рочишту за изјашњење по приједлогу за продужење притвора, да се осумњиченом, умјесто притвора, одреде мјере забране.

Слиједом наведеног и на основу члана члана 200. став 3. у вези са чланом 197. став 1 тачке б) и г) ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар

Софија Рибич

Предсједник вијећа

др Вељко Икановић

Поука о правном лијеку: Против овог рјешења дозвољена је жалба Врховном суду Републике Српске у року од 3 (три) дана од дана пријема истог, а путем овог суда. Жалба не задржава извршење рјешења.

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић